

שהוא לוחץ את ידי — לעיניהם של שרים ערביים מעיראק, ממצרים ומתוניס. את ה' תמונה צילם שרההסברה של אלג'יריה. "ייתכן שאינכם יכולים להצביע נגד צר- פת", אמר אז שרההסברה מוחמד יויד, "אז לפחות היו נייטראליים. האינטרסים של כם כל-כך גדולים בעניין זה, שאפילו דה- גול יבין את נייטראליזם!" ואחרי היר- הור הוסיף: "מלחמתנו חייבת להסתיים בי נצחון. אלג'יריה תהיה חופשית. צרפת תיא- לץ להכיר בזכותנו. ואז מה יהיה איתכם? כיום צרפת היא ידידותכם — כי אתם לוח- מים את מלחמתה בכל זירה ערבית. מחה- ברגע שיהיה שלום בינינו לבינה — היא תפקיד אתכם כמו צרפת!"

בסיום אותה סידרת-פגישות, הצהיר בן- קאסם: "העיקר שהחזק הישראלי היה קיים ויפעל. אנחנו כבר נמצא את הדרך להרחיב את המגע. אם נראה סימנים של רצון-טוב וידידות מצד העם הישראלי, אתה יכול ל- תוב בשמנו, כי יודנו מושטות בידידות." כאשר שאלתי אותו אם אינו חושש מה- מצרים, השיב: "לא. איננו חייבים להיות שותפים באיבה לישראל!"

★ ★ ★ בעיקבות מנעים אלה יזמנו את הקמת הוועד הישראלי למען אלג'יריה ה- חופשית, שאליו הצטרפו אישים ממפלגות שונות. הידיעה על הקמת הוועד פורסמה ב- הבלטה בביתאון הפל"ן, אל-מוניאחיד, בצד- רוף הסבר על רקע הקמתו. במקביל, מסרנו לגורמים ממשלתיים כאן, על שיחותינו עם ראשי הממשלה האלג'ירית,

הטיפת מטוס אל-על ספקה לכולנו חומר רב למחשבה, בכל הכיוונים. היו ש- חשבו על דרכי-תגמול, אחרים על ערכו של מוסר בינלאומי. הקורא נתן ב-אלי מחיפה חשב על מיכלול יחסינו עם אלג'יריה: "מה אתם אומרים עכשיו על אלג'יריה — אתם שדגלתם בהתקרבות למדינה זו, ותבע- תם ממדינת-ישראל שתתמוך במלחמתה נגד צרפת? האם אתם עדיין די תמימים — או טיפשים — כדי להאמין שיכולה להיות איוו שהיא הידברות בין ישראל לבין הלא-ר- מנות הערבית?"

★ ★ ★ אין ערך מעשי רב בעשיית חשבו- נות המתבססים על "אילו...". אבל לפע- מים כדאי בכל זאת לעסוק בכך, מכיוון שאפשר ללמוד משהו ממה שיכול היה לה- יות, אילו...

היה זמן שראשי מערכת זו — ובעיקר אורי אבנרי ואני — קיימו קשרים קבועים עם ראשי חזית השיחרור האלג'ירית. לא זו בלבד שראינו במאבקם לשיחרור לאומי מאבק צודק, אלא שגם הם וגם אנחנו היינו בדיעה כי יחסים טובים בין ישראל לבין תנועת השיחרור האלג'ירית יכולה לצמות טובה הדדית.

כאשר הגיעה מלחמת השיחרור באלג'יריה לשיאה, בנובמבר 1960, נפגש אורי אבנרי עם שליח בכיר של הפל"ן באיטליה. נושא השיחה היה: יחס הפל"ן ליהודי אלג'יריה, והאפשרות ליצור יחסים בין חזית השיח- רור האלג'ירית לבין מדינת-ישראל או לפ- חות חלק מאזרחיה. בדו"ח שפרסם אורי

שולי נתן מקבלת, "תקליט-זהב" בטקס שנערך בשרתון. תקליטי זהב קבלו כל האמנים אשר בצעו את שירי המלחמה בתקליט של "הד-ארצי" — "ירושלים של זהב ושירי מלחמת ששת הימים". תקליט זה הגיע למכירות שיא של למעלה מ-100,000 תקליטים.

פקידות

ומוזכירות בעברית ובאנגלית

בפיקוח משרד החינוך והתרבות * שגר לימוד מודרג

נמשכת ההרשמה לכיתות ט-י-י"א

למסיימי י"א-י"ב — כיתות שנתיות מיוחדות

פרטים והרשמה: 12-9 בבוקר 7.30-4 בערב
קדימה
ת"א, בן-יהודה 74
ע"י רחוב פרישמן
טלפון 220314

בגרנות

ומוקדמות לאקסטרנים

• למועד אפריל — אוקטובר 1969

• הלימודים בקבוצות קטנות ובתנאים נוחים

פרטים והרשמה: 12-9 בבוקר 7.30-4 בערב
קדימה
ת"א, בן-יהודה 74
ע"י רחוב פרישמן
טלפון 220314

SCHAUB LORENZ
RADIO TELEVISION
הטלוויזיה והרדיו

חליפות הדיון
בגדים מיוחדים
תאם
ת"א שדר' מסריק 19
אולבוס 62 25 19 12

שלום כהן ובלקאסם קרים (1960)

והמלצנו על שורת מעשים נוספים. נתקלנו בקיר אטום. מדיניותה של ישראל נשארה ללא שינוי: הליכה מוחלטת בתלם הצרפתי, רחיקה מכל יוזמה עצמאית, התייצבות גלוי- ייה בצד אירגוני המתיישבים הצרפתיים ב- אלג'יריה.

בעיני העולם — ובעיני הלוחמים האל- ג'יריים — נשארה ישראל אויבת מושבעת. שום עזרה ישראלית לא הגיעה ללוחמים, שום מחווה דיפלומטית או מדינית גדול לא נעשה לסובתם. כאשר זכתה אלג'יריה לעצ- מאות, לא יכלו מנהיגיה לזקוף אפילו קור- טוב של רצון-טוב לחשבונה של ישראל. מה עוד, שמנהיגי המחתרת הוחלפו בקבוצת המנהיגים ששוחררו מן הכלא הצרפתי — וכך גם לא יכלה להיות השפעה. על ממש- לת אלג'יריה החדשה אפילו לאותם מגעים אישיים צנועים שקיימנו בעבר.

וצרפת? הנבואה השחורה ביותר התגשמה במלואה. עד כדי כך, שכאשר ביקר בשבוע שעבר שרההחץ האלג'ירי, עבדאלעזיז בוטסאליקה, בהקריה ממשלת צרפת כי חטיפת המטוס היא עניין פנימי של אל- ג'יריה, ולא יעלה כלל בדעתה לקלקל את היחסים עם אלג'יריה בגלל איזושהי אינטרס- ישראלי.

האם כל זה יכול היה להיות אחרת, אילו...? אני מאמין שכן.

אליעזר כהן

אבנרי על פגישה זו (העולם הזה 1206) ביטא את התיוה למען יצירת ידידות זו: אפשר לרכוש את ידידות אלג'יריה — בצורה היחידה בה נקנית ידידות בין עמים: עליידי הושטת עזרה בשעת מצוקה. מעולם לא היתה אומה זקוקה יותר לעזרה מאשר העם האלג'ירי השותתידם ברגע זה.

... אין המדובר במחווה חדיפעמי בעל ערך זעיר, כאן מדובר בהושטת עזרה, בג- לוי ולעני כל, לאומה בצרה. שום אומה אינה שוכחת עזרה כזאת — ובמדי לא ה- אלג'יריים, המשוחררים עדיין מכל ידיעה קדומה נגד ישראל.

אלג'יריה זקוקה לכל. היא זקוקה לקור- לות באים — ולישראל יש קול ויש פה במוסד זה. היא זקוקה לכסף — ולישראל: אף שאינה עשירה, יש כסף בכמויות המס- פיקות למטרה זו. היא זקוקה לנשק — ולישראל יש עודפים גדולים משלל סיני, וגם תתימקלעים מדגם עזוי. היא זקוקה ל- מדרכים צבאיים — ובאיזו מדינה קיים שפע כזה של מומחים בינלאומיים לפיצוץ מיפקדות, להנחת מוקשים ולפריצת בתי- סוהר כמו בישראל?

★ ★ ★ חודשיים לאחר מכן נפגשתי בניו- יורק עם מרבית חברי ממשלתה הזמנית של אלג'יריה. שוחחתי ארוכות עם שר- החוץ שלה, בלקאסם קרים, מי שעמד עד למינויו זה בראש צבא השיחרור האלג'ירי. דיברנו על הקמת ועד ישראלי למען אלג'יר- יה החופשית.

בלקאסם התלהב מן הרעיון, הצטלם כש- הוא מחזיק את גליון העולם הזה בידו, וכ-